

روایت‌های غیررسمی و تخریبی درباره گفت‌وگوهای وین و بودجه ۱۴۰۱ اهمیت تقویت ارتباط دولت با مردم در آستانه تصمیمات مهم را آشکار ساخت

مردم را قانع کنید

رئیس سازمان برنامه و بودجه از تبدیل بخشی از ارز ترجیحی به یارانه ۹۰ تا ۱۲۰ هزار تومانی خبر داد

یارانه جدید به ۴۰ میلیون نفر

«وطن امروز» لایحه بودجه ۱۴۰۱ را بررسی کرد

لایحه مدیریت تورم

پیج‌ها و بچه‌ها!

نداریم، چون وارد بحثی می‌شویم که نمی‌توان بسادگی آن را جمع کرده از همان قدم اول برای رزرو تور و هتل که فقط برای ۲ یا ۳ نفر تعریف شده است تا هزینه‌های رستوران و کافه و مرکز خرید. اینها فقط بخش کوچکی از واقعیت‌های تلخ جمعیتی از نظر اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی است. مشکلات محدودیت دارند. در بهترین حالت می‌توانید صاحبخانه آینده‌تان را قانع و راضی کنید که جمعیت‌تان در یک سال آینده بیشتر از همین ۳ نفری که هستند نخواهد شد! در غیر این صورت باید با صاحبخانه قبلی توافق کنید و مبلغ زیادی را بابت جمعیت ۳ یا ۴ نفره‌تان به او پرداخت کنید تا برای تمدید اجاره‌نامه به مدت یک سال دیگر رضایت بدهد. خانواده‌های با جمعیت بیش از ۲ نفر، حتی برای استفاده از خدمات تاکسی و خودرویی آنلاین هم محدودیت دارند. این سامانه‌ها سفرهای شان را بر اساس جمعیت ۳ نفر تنظیم کرده‌اند. شما اگر یک خانواده ۴ یا ۵ نفره باشید و درخواست سفرتان را ثبت کنید، آقا یا خانم راننده پس از شمارش تعداد نفرات، قاطعانه و با عصبانیت از شما می‌خواهد با دست خودتان سفرتان را لغو کنید! البته در میانه این مثال‌ها و نمونه‌ها اشاره‌ای به هزینه‌های مسافرت و تفریحات فرهنگی و اجتماعی

واقعیت این است که حتی مخارج، هزینه‌ها و شرایط عرضه و تقاضای کشور در هر زمینه‌ای بویژه در تهران و شهرهای بزرگ به گونه‌ای در سال‌های اخیر تنظیم شده است که معمولاً جابجایی و متناسب خانواده‌های ۲ یا ۳ نفره است. اکثر صنایع تولیدی بویژه آنهایی که در زمینه تامین خوراک و مایحتاج روزانه مردم فعال هستند، قیمت محصولات‌شان را طوری تنظیم کرده‌اند که برای هر وعده غذایی و اقلام سفره خانواده‌ها مبلغ مشخصی را از مردم دریافت کنند، بنابراین چندان تفاوتی ندارد که شما برای وعده غذایی‌تان فست‌فود در نظر بگیرید یا اینکه شفاف گفت: بله! با دست ضربه زدم و از چشم داور و کمیته‌های خودتان آشپزی کنید یا حتی غذای نیمه‌آماده بخرید. شما با هر تصمیمی، در بهترین حالت می‌توانید هزینه ۳ نفر را تامین کنید، چون تولیدکنندگان اینطور برنامه‌ریزی کرده‌اند! اگر مستاجر باشید و صاحبخانه قبلی جواب‌تان کرده باشد، فقط برای ۲ یا ۳ نفر می‌توانید به دنبال مسکن اجاره‌ای باشید. یک جست‌وجوی ساده در سامانه‌های

ازدواج، نداشتن فرزند یا در بهترین حالت، به تک‌فرزندی تشویق می‌کنند. از آنجا که هدف اصلی شبکه‌های اجتماعی ایجاد سرگرمی موقت به اندازه چندثانیه و گذشتن از زمان حال بدون اندیشیدن به آینده است، اکثر مخاطبان و فعالان این شبکه‌ها به این نتیجه می‌رسند که اگر ازدواج نکنند، تفریحات و سرگرمی بیشتری خواهند داشت؛ یا در صورت ازدواج، اگر فرزند نداشته باشند، زمان بیشتری برای تفریح و گردش دارند و در نهایت اینکه اگر ازدواج کرده‌اند و اکنون فقط یک فرزند دارند، در بهترین شرایط ممکن هستند و نباید به هوای فرزند بیشتر، از خوشی‌ها و لذت‌های امروزشان چشم‌پوشی کنند. اما اگر تاثیرپذیری مردم و خانواده‌ها از تبلیغات هر لحظه و هر روز شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های غیررسمی را نادیده بگیریم، آیا می‌توان همه تقصیر را به گردن مردم انداخت؟ آیا شرایط اقتصادی آنقدر مهیا و مناسب بوده است که بتوانیم از مردم انتظار داشته باشیم در اندیشه فرزندآوری و پیروی از سیاست‌های جوانی جمعیت باشند؟

مهدی جابری: کودکان امروز رنج تنهایی کوتاهمدت و بلندمدت را به جان خریده‌اند تا پدران و مادران‌شان رفاه، آرامش و آسایش بیشتری داشته باشند! بسیاری از خانواده‌های ایرانی از زمانی که با گوشی تلفن همراه، شبکه‌های اجتماعی، حیوانات خانگی و رسانه‌های غیررسمی آشناتر و صمیمی‌تر شدند، تعداد اعضای خود را اندک و محدود کردند. «پیج» جای «چپه» را گرفت؛ شبکه اجتماعی بر خلاف معنای ظاهری‌اش، شبکه‌ای از انسان‌های تنها ایجاد کرد و تبدیل به شبکه‌های انفرادی شد؛ خانواده‌ها به جای گرفتن دست کودکان در بوستان و خیابان، پایه‌پای سگ، گربه، همستر و حیوانات زین‌بسته شدند تا عناصر حیاتی‌تر در جمعیت انسان‌ها اختلال ایجاد کنند. این روزها شبکه‌های اجتماعی سرشار از محتوا، تصاویر و تبلیغاتی است که کاملاً به طور غیرمستقیم، ما را به فرار

مالک ششیخی: این روزها همه کسانی که حال نزار اصفهان را می‌بینند یک سوال مشترک دارند: «مقصر کیست؟» این سوال از منظر افراد مختلف پاسخ‌های مختلفی دارد که محل بحث حاضر نیست اما آنچه مسلم است و از دریچه جامعه‌شناسی می‌توان پاسخ آن را یافت، این نکته است که یک کنش اعتراضی با توجیه محرومیت نسبی شکل گرفته و کشاورزان اصفهانی را با ناکامی مواجه کرده است. شاید بهترین راه برای پاسخ به این سوال، سرسپردن به فلسفه «تبغ ویلیام اوکام» است که در بیان عام به آن اصل اختصار تبیین نیز می‌گویند. طبق این اصل، هر گاه درباره علت بروز پدیده‌ای چند توضیح مختلف ارائه شود، در آن توضیحی که پیچیده‌تر است احتمال بروز اشتباه بیشتر است، بنابراین در شرایط مساوی، احتمال صحیح بودن توضیح ساده‌تر بیشتر خواهد بود. از دیگر سو طبق آمار اعلامی وزارت نیرو، ۹۲ درصد آب در مصارف کشاورزی، ۶ درصد مصارف شرب و ۲ درصد (تنها ۲ درصد) در بخش صنعت مصرف می‌شود. اکنون با این مقدمه پرسش این روزهای اصفهان را با در نظر گرفتن «تئوری اوکام» باید اینگونه طرح کرد: «در معضل خشکی زاینده‌رود، سوسمندی‌پریت در آن ۹۲ درصد مصرف کشاورزی بیشتر موثر است یا ۲ درصد بخش صنعت؟» نه براساس تئوری اوکام بلکه هر عقل سلیمی نیز پاسخ را معطوف به گزاره اول خواهد دانست اما از آنجا که منافع بسیاری از معرضان در پیچیده کردن پاسخ‌هاست، امروز انگشت اتهام کم‌آبی به نسوی صنعت اصفهان است؛ از فولاد مبارک و ذوب‌آهن تا نیروگاه و سیمان اما فرض می‌کنیم جامعه ما براساس «پارادوکس اپیلین»، به‌رغم اینکه می‌داند صنعت در این امر مقصر نیست ولی براساس اجماع کاذبی که رسانه برای او ساخته همچنان صنعت را مقصر اصلی معضل زاینده‌رود بداند. پارادوکس اپیلین سال ۱۹۷۴ توسط جری هاروی، استاد دانشگاه واشنگتن برای توجیه تفکرات جمعی و پرهیز از بیان شجاعانه‌امر اشتباه، مطرح شد؛ پارادوکسی که در آن اثبات شد گاهی افراد اگرچه از موضع حق نیز مطلع هستند اما باز برای همراهی یا جمع، موضع باطل را انتخاب می‌کنند. در این باره نیز باز هم به‌رغم آنچه مطرح شد به تئوری «تبغ اوکام» تن می‌دهیم و ساده‌ترین پاسخ را برای این پارادوکس در نظر می‌گیریم. درست‌حسب زده‌اید، فرض می‌کنیم آن استانداری که در یکی از استان‌ها فرضیه تعطیلی صنایع اصفهان را برای نجات زاینده‌رود بیان کرده، از جایگاه اصفهان در صنعت کشور...

نگاه

هیاهو برای هیچ

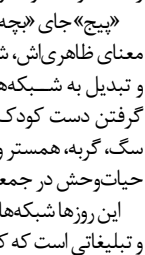
زاینده‌رود با تعطیلی صنایع احیای می‌شود؟

دیده‌گاه محمد رشوند: کمک‌داور ویدئویی (VAR) بخش اعظمی از مشکلات داور در فوتبال ایران را حل می‌کند اما نه همه! دلیلش هم چندان پیچیده و عجیب نیست؛ از مدیران تا مربیان و بازیکنان همه به غلط آموخته‌اند اعتراض و شلوغ‌کاری ائرسوس روی قضاوت قاضی می‌گذارد. حال ممکن است آن قاضی «ذهان عمومی» باشد یا «کمبینه انضباطی» یا داور یک مسابقه. مرز بسیار باریکی بین «حرفه‌ای‌گری» و «دروغ‌گویی» وجود دارد. اکثر افرادی که در خانواده یا جامعه کوچک‌تر (مدرسه و دانشگاه) به صورت اخلاقی‌مدارانه پرورش یافته‌اند، این مرز باریک را می‌شناسند و غالباً راضی نیستند به هر بهایی، پیروز شوند.

متأسفانه از برهه‌ای که پول به صورت کلان و حرفه‌ای و در مقیاس بسیار بزرگ وارد چرخه مالی فوتبال ایران شد، روزبه‌روز به اسم حرفه‌ای‌گری، منش پهلوانی و لوطی‌منشی که پیش از این در تار و پود مرام ورزش ایران (بویژه کشتی و ورزش پهلوانی) تنیده شده بود، کم و کمرنگ‌تر شد و حالا کار به جایی رسیده که رسماً این «ورزش وارداتی»، روزبه‌روز تهی‌تر از هر آموزه اخلاقی می‌شود؛ آن هم در پوشش جعلی حرفه‌ای بودن. تو گویی

یادداشت

دیدگاه

محمد رشوند: کمک‌داور ویدئویی (VAR) بخش اعظمی از مشکلات داور در فوتبال ایران را حل می‌کند اما نه همه! دلیلش هم چندان پیچیده و عجیب نیست؛ از مدیران تا مربیان و بازیکنان همه به غلط آموخته‌اند اعتراض و شلوغ‌کاری ائرسوس روی قضاوت قاضی می‌گذارد. حال ممکن است آن قاضی «ذهان عمومی» باشد یا «کمبینه انضباطی» یا داور یک مسابقه. مرز بسیار باریکی بین «حرفه‌ای‌گری» و «دروغ‌گویی» وجود دارد. اکثر افرادی که در خانواده یا جامعه کوچک‌تر (مدرسه و دانشگاه) به صورت اخلاقی‌مدارانه پرورش یافته‌اند، این مرز باریک را می‌شناسند و غالباً راضی نیستند به هر بهایی، پیروز شوند.

فوتبال ایران هم «وار» می‌خواهد، هم اخلاق

تبغ قهرمانی روی گلی پهلوانی

عادت معمول که بازیکنان اینچور مواقع سعی می‌کنند حقیقت را نگویند یا دست‌کم عنوان کنند خودشان هم متوجه نشدند در آن لحظه چه اتفاقی رخ داده، خیلی شفاف گفت: بله! با دست ضربه زدم و از چشم داور و کمیته‌های خودتان آشپزی کنید یا حتی غذای نیمه‌آماده بخرید. شما با هر تصمیمی، در بهترین حالت می‌توانید هزینه ۳ نفر را تامین کنید، چون تولیدکنندگان اینطور برنامه‌ریزی کرده‌اند! اگر مستاجر باشید و صاحبخانه قبلی جواب‌تان کرده باشد، فقط برای ۲ یا ۳ نفر می‌توانید به دنبال مسکن اجاره‌ای باشید. یک جست‌وجوی ساده در سامانه‌های

خواهند آورد. فوتبال ما بیش از آنکه محتاج کمک‌داور ویدئویی باشد، نیازمند راستگویی، شهامت و اخلاق است؛ نه در قالب حرف و شعارهای دستمالی شده و آسان که در عمل در هنگامه یک مسابقه حساس و مهم. باید یک قلم بزرگ قرمز کشید روی این انگاره غلط که با هر ترفندی ولو دروغ و بهتان، می‌شود موفق شد. در این مرز و بوم، پهلوانی همیشه یک خط جلوتر از قهرمانی بوده و هست و کاش همانقدر که اهالی فوتبال روی یک گل، آفساید، خطا و... این همه اصزار و پافشاری دارند، کمی هم نگران این بازار پر از دروغ و فریبکاری باشند. یک اوت بی‌ارزش در میانه میدان را تبدیل به محفلی می‌کنیم که در آن «طرفین» از جان عزیزان‌شان در پوشش «قسم» مایه می‌گذارند و داور مات و مبهوت می‌ماند حقیقتاً حقیقت چیست. قرار نیست کمک‌داور ویدئویی در چنین مواقعی ورود کند که در این صورت ساعت زمان می‌برد. پس باور کنیم و بی‌دیریم قبل از ورود «وار» به فوتبال ایران، باید تغییر اساسی در نگرش مان به وجود بیاوریم و فضا را به سمتی ببریم که تیم‌ها و بازیکنان معترض تصور نکنند یا این حربه، یک قدم به موفقیت نزدیک‌تر می‌شوند.